

gangsmaade, der er fulgt i 4 Maaneder af denne Domstol, er fuldkommen ugyldig, er i September, hvis ikke Socialdemokratiet var gaaet til Arbejde paa fuldkommen upartisk og velvillig Maade. Derfor har Justitsministerens demonstrative Appel til os om at gaa over til Arbejdet absolut ingen Betydning; den har fuldkommen fejl Adresse. Jeg vil minde om, at vi i September, uagtet der var gode Grunde til at nære Betænkelighed, helt og holdent stode paa, hvad den højtærede Regering fortalte os. Vi havde med Juli-Erklæringen in mente gyldig Grund til at tvivle, men vi indtog alligevel det Standpunkt endnu en Gang at stole paa Regeringen og tro, at det var rigtigt, hvad den sagde os. Den sagde jo, at dens Stilling i Juli var dikteret af et Skøn; der var skønnet forkert; man mødte nu med et andet Skøn, og naar man havde tilvejebragt en bestemt Kapital paa saa og saa mange Millioner paa den og den Maade, kunde man klare Vanskelighederne. Man var ikke til Ende med Forhandlingerne, før det viste sig, at Regeringen igen havde givet urigtige Meddelelser; at det, man havde stillet os i Udsigt, alligevel ikke kunde holde, hverken hvad Personer eller andre Forhold angaar. Men vi stode alligevel vedblivende paa, at det alligevel saa nogenlunde passede. Nu har det ærede Medlem Hr. Holstein draget Spørgsmaalet om Bankens Solvens frem og udtalt sin Tvivl om, at Regeringens Oplysninger vedrørende Banken er rigtige. Jeg har for at tvære Banken imod, at Udtalelserne her skulde kunne faa skæbnesvangre Følger for den og dermed for vort Næringsliv, gjort de Bemærkninger, jeg har gjort, om dette Spørgsmaal. Men jeg vil sige til den høje Regering: De skal ikke stille Dem paa det Standpunkt, at det er Dem alene, der i denne Sag kan bestemme. De kan lige saa lidt nu ordne den som i September, og Deres Evne til at ordne den er stærkt svækket, saa længe De holder Haanden over den Mand, som er i Deres Midte, og som har været med i den Kreds, som har bragt Landmandsbanken til dette for Landet saa skæbnesvangre Fald.

Knud Kristensen: Jeg ønsker, inden denne Debat afsluttes, at gøre et Par korte Bemærkninger: Nu har det ærede Medlem Hr. Rode, og saa vidt jeg husker ogsaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, erklæret, at der i det, de kender med Hensyn til Udenrigsministeren, ikke er noget, der angriber hans borgerlige Ære. Der er, saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem Hr. Rode, ikke noget som helst at lægge Udenrigs-

nisteren til Last i det, der er offentliggjort med Hensyn til Køb og Salg af Aktier i Det Forenede Dampskibsselskab. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem vil paastaa, atselvedet, at han har været i Konsortium sammen med Hr. Glückstadt, hvis ellers Handlingen er fuldkommen moralsk forsvarlig, kan lægges Udenrigsministeren til Last. Ikke desto mindre truer de Herrer fra den Side og siger: I vil fortryde eders Stilling, der vil komme en Ulykke, og de gentager Gang paa Gang: Kortene paa Bordet. Jeg vil deroverfor sige: Ved de ærede Medlemmer noget, saa kom frem med det, og ved de ingenting, saa ti stille, til Undersøgelsen er sluttet, det synes jeg, de skylder baade Tinget og sig selv.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mener, at det, at der ikke er noget, som angriber ens borgerlige Ære, tillige skulde dække, at der ikke er noget som helst at lægge en Mand til Last. Efter min Opfattelse er Forholdet dette, at den Omstændighed, at Direktør Cold som Direktør for Det forenede Dampskibsselskab sammen med Direktør Glückstadt har spekuleret i sit eget Selskabs Aktier med Profit for Øje, er noget, som maa lægges ham i den Grad til Last, at han er aldeles uegnet til at være Minister. Ikke blot fordi han ved sin Tilstedeværelse vilde forhindre Handelsministeren i overhovedet med Kraft at beskæftige sig med dette Spørgsmaal ved Revisionen af Bankloven og Aktieloven, men ogsaa fordi selve den Ting, at man i Krisetiden og nu, da Landmandsbankens Forhold er under Undersøgelse, umulig kan lade en Mand være Udenrigsminister, der er stillet saadan i disse Sager. — Det, som er fremført i Dag paa Basis af en Artikel i Berlingske Tidende vedrørende Udenrigsminister Cold og Erklæringen af 11. Juli, gør det endnu mere i Udenrigsministerens direkte Interesse, at det bliver oplyst, hvem det var, der den 11. Juli omsatte saa uhyre Poster af D. F. D. S.-Aktier og derved bragte Tab over andre og en overordentlig Fortjeneste til sig selv. Det er i Udenrigsministerens direkte Interesse, at dette oplyses, og det kan jo fremskaffes ved at lade visse Bøger undersøge. — Den højtærede Justitsminister glemte i sin sidste Bemærkning at besvare det Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Mit Spørgsmaal lød: Naar De i Deres første Udtalelse siger, at De har undersøgt Sagen, og bagefter siger, at De har talt med et Par Kommissionsmedlemmer, hvorledes er da dette at forstaa? Har De undersøgt hele denne Sags Materiale, hvorledes Under-